

לשאלת לידות תאומים

דות וזה גרם להוצאה נוספת של 50 ל"י בגידול מבכירה. לגבי 15 העגלות התאומות מהמלטות מעורבות (עגל ועגלה) אין סיכויים רבים שהן תהיינה פרות. בין אלו היתה רק עגלה אחת שנתעברה, ובינתיים גם היא המליטה תאומות. מקרה זה הוא כמובן מקרה נדיר. גידול עגלות אלו עומד בספק ודינם לגידול ל"בשר לבן".

תנובת החלב של פרות אחרי המלטת תאומים, לפי התרשמותי, שווה או דומה לתנובתן שלאחר המלטה רגילה. 14 פרות יצאו מהמשק אחרי המלטת תאומים, לכן אין לנו מספרים על אורך התקופה שלהן עד להמלטה הבאה. מתוך יתר המקרים של המלטת תאומים היו 9 תקופות שלמעלה מ־400 יום עד להמלטה הבאה, ובממוצע — 455 יום עד להמלטה הבאה בכל המקרים של המלטות תאומים. תוך תקופה כזו אפשר היה לקבל שלושה וולדות נוספים מהמלטות יחיד. לפי התרשמותי עוצרות חלק גדול מן הממליטות תאומים את שלייתן; וזהי כנראה גם הסיבה להתעברות מאוחרת. כמו כן נוצר הרושם שחלק גדול מהפרות המפילות תוך תקופת ההריון שלהן מפילות תאומים.

החשבון הכספי נוטה לצד הכדאיות של המלטות יחיד. אנו מקבלים אז וולדות יותר מפותח חים ופרות בריאות יותר. אין התלבטויות אם לגדל עגל או עגלה מתאומים, ויהיה זה אפילו לבשר.

סיכום

על אף ההיקף המצומצם של נסיוננו, הרי התוצאות משקפות בכל אופן את המציאות. בשלב זה הצעותיו של ד"ר פרוינד אינן מתאימות למשק הבקר המסחרי. אם ד"ר פרוינד חושב שיש לנסות את הדבר, אז יש לערוך ניסויים כאלה בתחנת הניסיונות.

משה כץ

שלוחות 10.9.66

קראתי בעיון את שני מאמריו של ד"ר פרוינד־אביאלי וכן את מאמריהם של ד"ר בן־דוד וד"ר איל. ד"ר פרוינד ביקש תגובות והערות מן הרפתנים. החלטתי כבר אז לבדוק את הדברים במשקנו כדי להשיב לד"ר פרוינד, אך לא הספקתי לסכם את הענין, מאחר שרק בסוף הקיץ מתפנה רפתן באיזורנו מלחץ העונה; בטוחני שד"ר פרוינד יסלח לי על התגובה המאוחרת.

הנני מביא את המסקנות מבדיקות וסיכומים בעדר שלנו. כל המספרים המובאים להלן הם של משק שלוחות במשך שנים רבות, והם מתייחסים להמלטות־תאומים בלתי מכוונות. מתוך 1316 המלטות היו 56 המלטות תאומים, דהיינו — 4.27%; זה חופף את האחוז המקובל של המלטת תאומים בעדרי הבקר. המלטת תאומים מים חוזרת היתה בתשעה מקרים ושתי פרות אף המליטו שלש פעמים תאומים; יוצא ש־43 פרות המליטו 56 זוגות תאומים.

התוצאות של 56 המלטות תאומים:

ס"ה	נולדו חיים	נולדו מתים
עגלות	32	22
עגלים	40	22
עגלות מעורב	20	15
עגלים	20	15
ס"ה	112	74

מהנתונים הנ"ל מתקבל ששיעור הוולדות המתים בזמן הלידה היה 34%, וזה כשבין הממליטות תאומים היו רק 4 מבכירות.

מתוך 60 עגלים שנולדו נותרו 37 לגידול לבשר. התפתחותם היתה איטית יותר מזו של וולדות יחידים ובגיל של שנה היה ההבדל במשקל כ־20 ק"ג לרעת התאומים. ההכנסה היתה איפוא קטנה ב־60 ל"י, בערך, לעגל.

22 העגלות שנותרו בחיים אף הן פיגרו (עד לגיל של שנה) אחרי בנות גילן מהמלטות יחיד

ייצור הבשר בעולם

הקדמה

המשבר בשוק בשר-בקר בעולם מעורר גם אצלנו את שאלת הספקת בשר בקר מהייצור בארץ. נסקור קודם כל את צריכת הבשר לסוגיו השונים בשנת תשכ"ה (בשר אכיל, בק"ג לנפש בשנה):

בשר-בקר טרי	4.6
בשר-בקר קפוא	6.9
ס"ה בשר בקר	11.5
בשר צאן	1.3
חלקי פנים	1.5
בשר משומר	0.1
בשר אחר	1.4
בשר עופות	20.7
ס"ה בשר	36.5

חלקו של בשר הבקר ב"סיר הבשר" הוא איפוא פחות משליש, והבשר הטרי מהווה רק 12.5% מכלל צריכת הבשר. אנו עדים לעליה בצריכת הבשר הקפוא בארץ, מ־8 אלפים טונות (משקל טבחה) בתשכ"ב ל־18 אלף טונות בתשכ"ה. במחצית הראשונה של תשכ"ו ייבאנו 11 אלף טונה. לפי זה עלה חלקו של בשר קפוא בשלוש השנים האחרונות מ־46% ל־60%, ובי שבעות האחרונים של אביב 1966 היווה הבשר הקפוא 75% באספקת בשר בקר לאוכלוסיית הארץ.

כדי שנבין את בעיות ייצור הבשר, שיווקו וכו' אצלנו, יש לסקור גם את המצב בעולם כולו. הואיל וקיימת תלות בינלאומית מכמה וכמה בחינות בשאלות אלה.

הרקע הכללי

ייצור הבשר בעולם, על סוגיו השונים, הינו אחד הענפים החקלאיים החשובים ביותר. לפי האומדן עולה ערך הייצור העולמי כדי 40,000 מיליון דולר. רק ייצור הגרעינים עולה בערכו על ייצור הבשר, אולם יש לזכור ששליש מיבול הגרעינים משמש כמזון לבעלי־חיים.

אמנם מייצרים את הבשר בכל ארצות הער למ, אבל צרכניו וייצרניו העיקריים מרוכזים

בארצות האקלים הממוזג, בהן האוכלוסין הם בע" לי הכנסה גבוהה יחסית. ב־10 השנים האחרונות גדל ייצור הבשר בעולם ב־46% בעוד האוכלור סיה גדלה ב־20% בלבד. את הייצור ב־1963 אומד דים ב־60 מיליון טונות משקל טבחה¹. מובן מאילו שבאותו זמן גם התרחב מאוד המסחר הבינלאומי בבשר והוא הגיע ל־7% מכלל הייצור בעולם.

בייצור הבשר ובסחרו הבינלאומי מופיעות שתי מערכות נפרדות: מערכת אחת היא בארצות הצריכה, בהן מתכסה אמנם חלק מהצרכים שלהן מהייצור המקומי, אבל הן נזקקות גם לייבוא גדול. בכל הארצות האלה נעשים מאמציים גדולים להרחבת הייצור המקומי, ולשם עידודו מוקמות חומות־מגן. דרך זו מייקרת את מחיר הבשר וממילא גם בולמת את הצריכה. חומות מגן אלה פוגעות גם בסחר הבינלאומי והן מעכבות את הרחבת הייצור בארצות הייצוא. ברוב הארצות המתפתחות קטנה עדיין צריכת הבשר כיוון שכוח הקניה של האוכלוסין הוא דל ביותר.

שני הגורמים הנ"ל משתלבים למערכת שנכונה אותה "מערכת הצרכן".

המגמות הבלתי יציבות בארצות הצריכה העיקריות אינן מעודדות את הגדלת הייצור בארצות הייצוא הטיפוסיות. כן גם מתעכב ייצור הבשר בארצות המתפתחות מחמת מחסור בהון השקעה, חוסר יידע מקצועי, מחלות בעלי־חיים וכו', אם כי קיימות אפשרויות (מבחינה פוטנציאלית) לפתח ענפי בעלי־חיים ברבות מהארצות המתפתחות. כאן לפנינו המערכת השנייה — "מערכת הייצור".

קשה איפוא לחזות את ההתפתחויות בייצור הבשר ובסחרו בעתיד הקרוב בגלל האינטרסים המנוגדים הפועלים כאן. יתכן שהמחסור בבשר בארצות הצריכה יביא לעליית מחירים, לפריצת חומות ההגנה, ולהגברת הייצור בארצות הייצוא

¹ סין העממית אינה כלולה בכל הנתונים, המוראים במאמר זה.

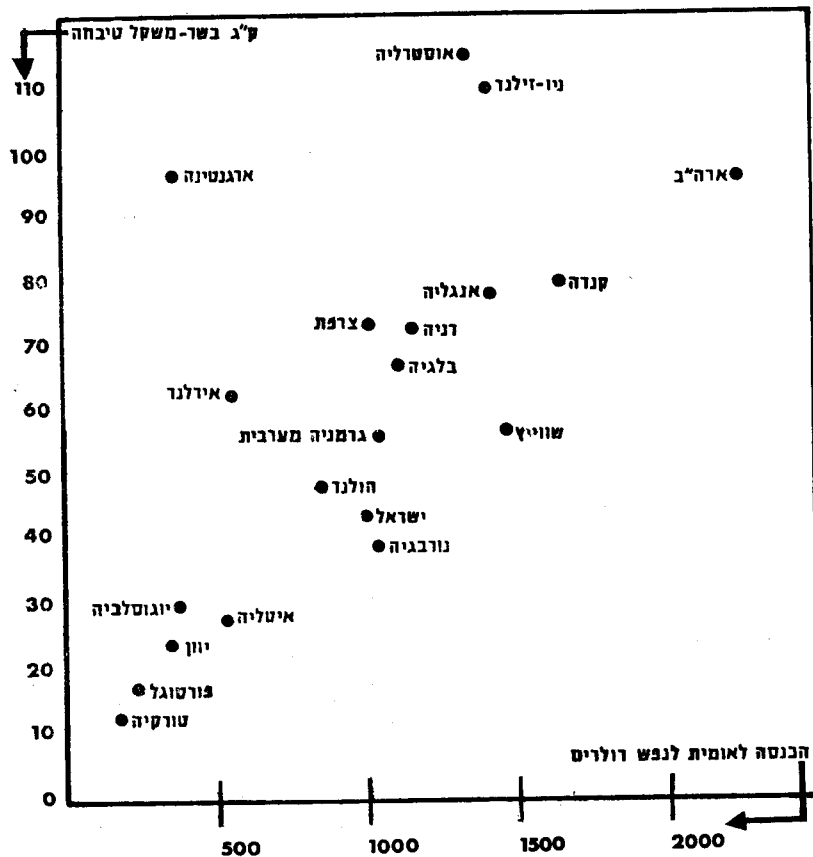
ההכנסה פוחתת גם צריכת הבשר. הצרכנים העיקריים של הבשר הם האוכלוסין של אירופה (כולל רוסיה). אמריקה הצפונית, אוסטרליה וניו-זילנד; בשנת 1963 צרכו ארצות אלה כ-80% מתוצרת הבשר בעולם, בעוד האוכלוסין של ארצות אלה מהווים רק 37% מכלל אוכלר סיית העולם (חוץ מסין).

להלן טבלה 1. המדגימה את הקשר שבין רמת ההכנסה לצריכת הבשר, וטבלה 2, המביאה פרטים על צריכת הבשר לנפש בארצות השר נות. המסווגות לפי דרגות צריכה, החל מגבוהה מאוד ועד לנמוכה מאוד.

עד כדי התהוות עודפים, וזה יביא שוב לירידת המחירים ולהחמרת ההגנה בארצות הצריכה, וכך חוזר חלילה. מסתבר שצפויה בדרך כלל אי-יציבות רבה בשוק הבשר הבינלאומי; ורק הידברות והסכמים לטווח ארוך בין ארצות הייבוא ובין ארצות הייצוא עשויים למנוע את הזעזועים ואי-היציבות.

צריכת הבשר

עם עליית רמת החיים עולה גם צריכת הבשר, והתנודות בצריכת הבשר מקבילות לרמת ההכנסה של האוכלוסין, כלומר — עם ירידת

טבלה 1. צריכת בשר והכנסה לנפש בשנה בעולם
המקור: F.A.O. The World Meat Economy

טבלה 2. צריכת בשר לנפש בשנה בעולם
(ק"ג טיבחה)

נמוכה מאד פחות מ־10	נמוכה 10—20	בינונית 20—50	גבוהה 50—70	גבוהה מאד מעל 70 ק"ג
0.6	19 (4)	46 (15)	67 (17)	119 (49)
1.5	19 (1)	45 (27)	62 (16)	102 (46)
2.5	19 (6)	44 (15)	59 (24)	100 (81)
0.4	19	43 (20)	55 (25)	97 (81)
	19	38 (16)	55 (18)	95 (48)
	17 (8)	33 (21)	50 (19)	79 (40)
	12	30 (17)	55 (18)	73 (33)
	12 (6)	28 (13)		72 (27)
		27 (16)		
		23 (10)		
		20		
		20 (12)		
		20		
		20		

בסוגריים — בשר־בקר בלבד (משקל טבחה)
המקור : F.A.O. The World Meat Economy. על בשר בקר. פרסומי משרד החקלאות של ארה"ב

טבלה 2 מבליטה למדי את הפער בצריכת הבשר בין הארצות עם רמת חיים גבוהה לבין ארצות בעלות רמות חיים ירודות ; יוצאות דופן הן אורוגוואי וארגנטינה, שנמנות עם הצרכנים הגבוהים מאוד, אם כי רמת החיים של כלל האוכלוסין בארצות האלה היא נמוכה. אי־התאמה זו מוסברת במצבן המיוחד של ארצות אלה כייצרנים וייצואנים של בשר. הודות לשפע הבשר ומחירו הנמוך (יחסית) סיגלו לעצמם תושבי ארצות אלה תפריט מזון, בו הבשר תופס מקום נכבד ביותר.

קיים כמובן הבדל גדול בצריכת הבשר בין ארצות אירופה השונות, אם כי ברמות החיים אין ההבדל גבוה ביותר ; כך, למשל, צריכת הבשר לנפש בשנה בצרפת עומדת על 73 ק"ג ולעומת זה באיטליה היא מגיעה רק ל־27 ק"ג. „זוללי" הבשר המובהקים הם האוסטרלים — 119 ק"ג לנפש בשנה, או כ־300 גרם ביום !

בסקר שנערך בשנים האחרונות על סוגי הבשר השונים, שמהווים את תפריט הבשר בכל־

לוחו, נמצא שהרכב התפריט הוא כדלקמן (במ־מוצע בעולם) :

בשר בקר	—	45%
בשר חזיר	—	33%
בשר עופות	—	13%
בשר צאן	—	9%

לגבינו, יהיה זה מעניין לעמוד באופן מיוחד על צריכת הבשר בארצות המזרח התיכון. אמנם אין מספרים מדויקים, אבל מושג־מה אפשר לקבל מהאומדנים שפורסמו ע"י פ.א.א (F.A.O.).

בממוצע לאזור כולו מסתכמת צריכת הבשר ב־14.1 ק"ג לנפש בשנה. סוגי הבשר (בממוצע) שצורכים באיזור הזה הם : בשר בקר — 3.4 ק"ג, בשר צאן — 4.4 ק"ג, בשר עזים — 1.0 ק"ג, בשר גמלים וחזיר — 0.7 ק"ג, בשר עופות — 0.8 ק"ג, בשר צייד — 0.7 ק"ג, חלקי פנים — 2.6 ק"ג, בשר משומר 0.7 ק"ג.

טבלה 3. אומדן צריכת הבשר לנפש בשנה (בק"ג) בארצות המזרח התיכון

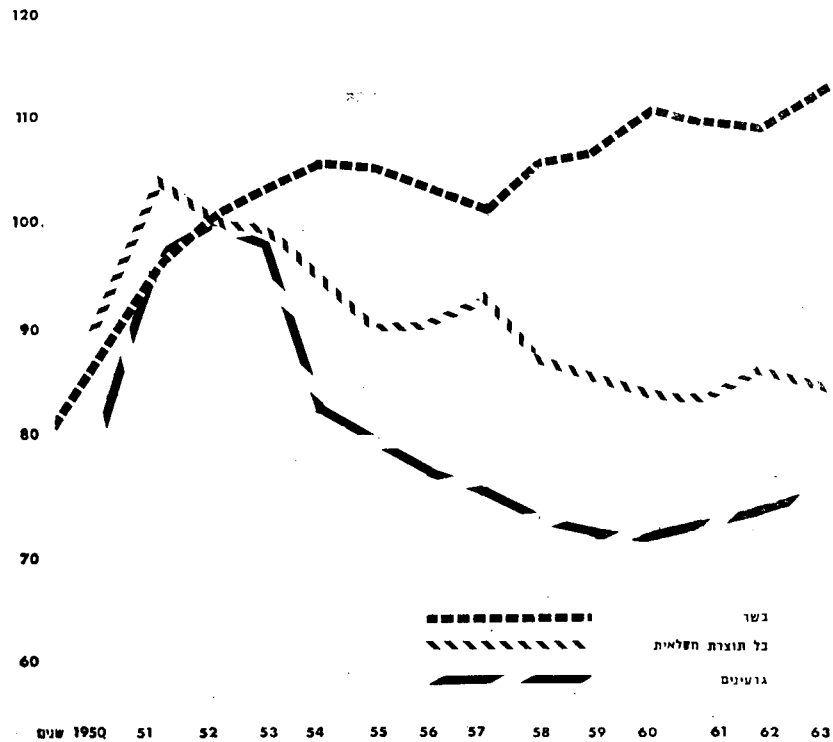
על צריכת הבשר בארצות המתפתחות אין נתונים בדוקים, אולם ברור למדי שצריכת הבשר לנפש בארצות אלה היא נמוכה ביותר, כיוון שהייצור הוא מצומצם מאוד (מטעמים שהוזכרו כבר לעיל) ועקב ריבוי האוכלוסין, שהולך וגובר בשנים האחרונות. אמנם נעשים פה ושם צעדים ראשונים להגדלת הייצור, אבל אין רי-שומם ניכר, לעת-עתה, בייצור הבינלאומי.

הייצור
הוזכר כבר לעיל שייצור הבשר גדל בשי-עורים ניכרים בעשור האחרון; הגורמים לכך הם:
(1) עליית הביקוש לבשר בארצות הצריכה

אפגאניסטאן	13.3
איראן	15.4
עיראק	19.5
ירדן	11.5
לבנון	31.3
סעודיה	10.0
סודאן	25.0
סוריה	13.2
מצרים	9.4
קוויט	42.9
דרום-ערב	27.3
תימן	7.8

התנתחות אינדאקס המחירים בשנים 1950-1963

אינדאקס
המחירים
130

המקור: פירסומי משרד החקלאות של ארה"ב

גידול עד לגיל של $2\frac{1}{2}$ –3 שנים בתנאי הזנה במרעה, די בתקופת גידול של 12–15 חודש כדי להוציא בן-בקר לשחיטה, כשמזינים אותו במזון מרוכז). אולם מובע החשש ששיטה זו בייצור בשר לא תאריך ימים כיוון שיהיה הכרח להפנות את הגרעינים להזנת בני-אדם, ולא לבזבז אותם בייצור בשר, המביא להפסד של 80%–90 מהקאלוריות האצורות במספוא זה. אין ספק שאוכלוסיית העולם, המתרחבת בקצב מהיר, והצפויה לרעב, תיאלץ לצרוך את הקאלוריות שבגרעינים במישרין. סימנים ראשונים של התפתחות זו מורגשים כבר בעולם — התרוקנות אכמי הגרעינים ועליית מחירי הגרעינים בשווי קים הבינלאומיים. יש איפוא להניח שייצור בשר בקר וצאן יתבסס בעיקרו גם בעתיד על מקורות המזון המיוחדים לבעלי-חיים אלה (מרעה, מספוא גס) ושיטות הייצור תהיינה אקסטנסיביות כ-בעבר.

העלייה העיקרית בייצור הבשר היתה בארצות מערב אירופה. אולם גם בארצות אלה מתחילה להתבלט בשנות ה-60 האטה בקצב ההתרחבות. באמריקה ובאוקיאניה (אוסטרליה, ניוזילנד) אין לציין התרחבות ממשית בייצור בשנים האחרונות, כיון שרמת צריכת הבשר ב-ארצות אלה היתה קודם לכן גבוהה למדי. בחלקי העולם האחרים, בהם חיים כ-55% מאוכלוסי העולם (חוץ מסין), מסתכם ייצור הבשר ב-11% מכלל הייצור העולמי, ואין, איפוא, אפשרות לדבר במקרה זה על ייצור מיצרך זה בקנה-מידה בעל ערך של ממש. ברבות מהארצות האלה (באפריקה בעיקר) מחזיקים בעלי-חיים לשם האדרת כבודו של המחזיק בהם, וחשוב בעיקר מספר ראשי הבקר והצאן ולא ערכם מבחינת הייצור. כך, למשל, אומדים את תפוקת הבשר לראש בקר (בממוצע לכל הגילים) במדי חב האפריקאי ב-17 ק"ג, לעומת 62 ק"ג באי-רופה המערבית; ובייצור החלב הפער הוא עוד גדול מזה — 1200 ק"ג לפרה בשנה באירופה, לעומת 100 ק"ג באפריקה. ברור למדי שבארצות המפגרות האלה חסרה האוכלוסייה את החלבון בתפריט המזון שלה ובאופן מיוחד דלה ביותר הספקת החלבון מן החי.

העיקריות, וכתוצאה מזה — עליית המחירים, דבר שעודד את החקלאים לפתח ולהרחיב את ענפי החי שהפכו ריווחיים יותר בהשוואה לענפי חקלאות אחרים. גם מחירים הזול של גרעיני מספוא שימש דירבון בהרחבת ייצור הבשר. הדיאגרמה המתפרסמת כאן מדגימה יפה את ההתפתחות הזו.

(2) התקדמות זואוטכנית בגידול בעלי-חיים ובאופן מיוחד בייצור הבשר.

(3) ייצור הבשר בארצות שונות נהנו מ-סובסידיות שהוענקו ע"י הממשלות. בטבלה 4 מודגמת העלייה בייצור הבשר לסוגיו השונים.

טבלה 4. התפתחות ייצור הבשר לסוגיו השונים (במיליוני טונות טיבחה)

שוג הבשר	שנים		שיעור השינוי ב-%
	61–59	52–48	
בקר	26.4	19.2	+38
חזיר	19.4	12.9	+51
צאן	5.2	3.8	+35
עוף	7.6	4.1	+84
סה	58.6	40.0	+46

המקור: F.A.O. The World Meat Economy

מטבלה 4 מתבלט שהעלייה הגדולה ביותר הושגה בייצור בשר עופות. מגמה זו נמשכת גם כיום, ובקצב נמרץ יותר מבעשור האחרון. גם בייצור בשר חזיר חלה התרחבות גדולה. שני סוגי בשר אלה מיוצרים במזונות מרוכזים בעיקר ובחלבונים מן החי, וכיון שמזונות אלה מצויים בשנים האחרונות בשפע ומחירים נוח, הרי מסתבר שקל היה יותר להרחיב את ייצור בשר עופות ובשר חזירים מאשר בשר בקר וצאן, שמחייב הרחבת שטחי מרעה והשבחתם; כן אין להתעלם מעובדת ריכוזו האיטי של בקר וצאן, בהשוואה לריכוזי השופע בעופות ובחזירים.

כן חלה התקדמות מסוימת בייצור בשר בקר וצאן בעקב שימוש רב במזון מרוכז לשם זירוז קצב הגדילה וההתפתחות, וכתוצאה מזה גם הוחש המחזור בבהמות הבשר (במקום תקופת

טבלה 5. תמורות בייצור בשר לנפש באזורי העולם השונים

האיזור	שיעור העליה בייצור הבשר הכולל, %	ייצור בשר לשנה לנפש		שיעור גידול האוכלוסייה %
		1959/61 ק"ג	שיעור העליה לעומת 48/50 %	
אירופה המערבית	+69	42	+57	+ 8
אירופה המזרחית	+58	40	+43	+10
רוסיה	+78	32	+50	+18
אמריקה הצפונית	+37	91	+15	+20
ארגנטינה ואורוגוואי	+ 3	119	-15	+21
יתר ארצות אמריקה הדרומית	+31	25	- 1	+32
אוקיאניה	+35	176	+ 8	+25

המקור : F.A.O. The World Meat Economy

על השינויים בייצור הבשר בארצות המתפתחות אין נתונים, אבל מניחים שב-10 השנים הבאות יגדל הייצור ב-20%~25. ביאפאן ובפיננים התרחב בשנים האחרונות ייצור הבשר, ובייחוד זה של חזיר ועופות. התקדמות מה מורגשת ברוסיה, בקניה ובניגריה; במרוקו — ייצור הבשר לנפש הוא הגבוה שבארצות אפריקה. פוטנציאל ייצור הבשר באפריקה הוא

די גדול, אבל, כאמור, חסרים עדיין התנאים לפיתוח ענף זה בממדים ניכרים. המסחר הבינלאומי בבשר היקף המסחר הבינלאומי בבשר הגיע בשנת 1962 ל-4 מיליון טונות וזה היווה כ-7% מהייצור העולמי; הערך הכספי נע סביב 3,000 מיליון דולר. מטבלאות 6, 7, 8 אפשר ללמוד מי הם קוני הבשר (המייבאים) ומי הם המוכרים העיקריים (הייצואנים).

טבלה 6. ייצוא הבשר לסוגיו השונים (אלפי טונות)

סוג הבשר	1958	1962	שיעור העליה %
בשר בקר	955	1.387	+ 45
בשר צאן	407	488	+ 20
בשר חזיר	143	237	+ 67
בשר עוף	124	317	+156
סוגים שונים	426	443	+ 4
ס"ה בשר טרי וקפוא(משקל טבחה)	2.055	2.872	+ 40
בשר קופסאות (משקל ריאלי)	495	472	- 5
בקר חי חזירים חיים	3.48	3.79	+ 10
	3.79	2.62	- 31

המקור : F.A.O. The World Meat Economy

מטבלה 7 למדים שאנגליה היא עדיין ארץ הייבוא העיקרית והיא למעשה הגורם העיקרי בקביעת התנאים בשיווק הבינלאומי של הבשר. גם גרמניה, המייצרת כ-88% מצרכיה בבשר, וכן ארה"ב, המספקת לעצמה מייצור מקומי כ-95% מתצרוכת הבשר — שתי ארצות אלה מופיעות כיבואנים נכבדים למדי. בשנים האחרונות הפכה גם איטליה ליבואן ניכר של בשר, והיא מעוניינת בבשר מטיב מעולה בשביל תייריה; הולנד ודניה מספקות לאיטליה עגלי מרבק בכמויות גדולות.

טבלה 7. ארצות הייבוא העיקריות
(באלפי טונות משקל ריאלי, ממוצע שנתי 1959/61)

הארץ	הכמות	הארץ	הכמות
בריטניה	1.557	קנדה	60
גרמניה מערבית	497	שווייץ	43
ארצות-הברית	490	אלג'יריה	42
איטליה	219	ישראל 66/65	32
רוסיה	148	יוון	31
גרמניה מזרחית	135	ירדן	29
צ'כיה	106	גאנה	25
הונג-קונג	101	מצרים	11

המקור: F.A.O. The World Meat Economy

טבלה 8. ייצוא בשר (משקל ריאלי) לפי ארצות הייצוא העיקריות
(אלפי טונות, בממוצע שנתי)

הארץ	48/52	59/62	הארץ	48/52	59/62
דניה	253	628	צרפת	39	143
ארגנטינה	413	499	סין	—	137
ניו-זילנד	351	465	קנדה	164	132
אוסטרליה	253	322	יוגוסלביה	15	116
הולנד	77	236	רוסיה	—	110
אירלנד	133	235	הונגריה	46	96
ארה"ב	67	193	מכסיקו	32	78
פולניה	75	177	אורוגוואי	85	49

המקור: F.A.O. The World Meat Economy

לא התאימו את הייצור לדרישות השוק החדשות ובקרים הוא עדיין שמן יתר על המידה.

בין ספקי הבשר החדשים ביותר מופיעים: בראזיל, קאניה, מאדאגאסקאר, סודן, רודאסיה הדרומית, טאנגאניקה, טיילנד ופאראגוואי. לארצות המתפתחות קשה מאוד לחדור לשוק הבינלאומי, אף במקרה שיש לרשותן כמות מסוימת של בשר לייצוא, וזה — מחמת המחלות שעדיין שוררות בעדריהן והתקנות הוואט-רינאריות החמורות של הארצות המייבאות. נפגעות מטעמים אלה בעיקר ארצות אפריקה.

הואיל ואנו בישראל מעוניינים באופן מיוחד בהתפתחויות המסחר הבינלאומי בבשר-בקר, הרי יהיה זה מעניין לעיין בטבלאות 9, 10, בהן

כאחד היצואנים הנכבדים של בשר מופיעה דניה. ארץ זו נתפרסמה גם בעבר כספק חשוב של בשר חזיר. ייצוא הבשר מדניה עלה מ-253 אלף טונות בשנים 1948/52 ל-628 אלף טונות ב-1959/62; כ-3/4 מכמות זו הוא בשר חזיר.

כייצואן החשוב ביותר של בשר בקר נחשבה בעבר ארגנטינה, אבל בשנים האחרונות היא אינה מצליחה להגדיל את הייצוא כיוון שהביקוש לבשר מצד האוכלוסין שלה הולך וגדל. כמתחרים רציניים לארגנטינה בייצוא הבשר מופיעות אוסטרליה וניו-זילנד. הספקים החדשים של בשר הם יוגוסלביה („בשר-לבן” מטיב משובח) וכן פולניה. אירלנד מספקת בשר חי לשוק האנגלי (כ-1/2 מיליון ראש ב-1965), אולם בארץ זו

טבלה 9. ארצות הייצוא העיקריות של בשר בקר (בשווה-ערך של טבחה) *
טבלה 10. ארצות הייצוא העיקריות של בשר בקר (בשווה-ערך של טבחה) *

ארץ	הכמות באלפי טונות		חלקה של כל ארץ ב-%		ארץ	הכמות באלפי טונות		חלקה של כל ארץ ב-%	
	1964	ממוצע 1956/60	1964	ממוצע 1956/60		1964	ממוצע 1956/60	1964	ממוצע 1956/60
ארגנטינה	547	541	37.0	26.1	בריטניה	613	513	42.5	25.4
אוסטרליה	249	457	16.9	22.0	ארה"ב	304	492	21.1	24.4
נירילנד	144	169	9.8	8.2	איטליה	101	284	7.0	14.1
אורוגוואי	58	146	4.0	7.0	מערב גרמניה	58	142	4.0	7.0
צרפת	40	90	2.7	4.4	רוסיה	128	96	8.9	9.8
ארצות השפלה	28	87	1.9	4.2	צרפת	28	79	1.9	3.9
יוגוסלביה	21	81	1.4	3.9	שווייץ	8	38	0.6	1.9
דניה	76	77 ¹	5.1	3.7	ארצות השפלה	16	37	1.1	1.8
אירלנד	48	70	3.3	3.4	יוון	8	30	0.6	1.5
רוסיה	78	63	5.3	3.0	בלגיה	11	26	0.8	1.3
בראזיל	41	34	2.8	1.6	כפרד	23	23	1.6	1.1
מכסיקו	24	32	1.6	1.6	קנדה	24	22	1.7	1.1
ארה"ב	27	30	1.8	1.4	ארצות אחרות	118	236	8.2	11.7
אפריקה-הדר'	9	28	0.6	1.4	ס"ה הייבוא				
פולניה	0.5	24	0.4	1.2	של 46 ארצות	1440	2018	100	100
פאראגוואי	14	22	1.0	1.1	* ראה הערה בטבלה 9.				
קנדה	18	19	1.2	0.9	המקור : משרד החקלאות של ארה"ב -				
ארצות אחרות	53	102	3.6	4.9	World Beef Trends.				
ס"ה הייצוא	1476	2072	100	100					
מ-46 ארצות									

* שווה-ערך של טבחה (C.W.E.) אינו כולל חלקים פנימיים, שומן ובהמות חיות.

¹ בדניה היתה עליה ניכרת ביצוא, אך בבקר חי בעיקר, שאינו כלול במספר זה.

המקור : משרד החקלאות של ארה"ב;
World Beef Trends.

מובאים הנתונים שפירסם משרד החקלאות ב- ארה"ב על הייבוא והייצוא של בשר בקר בעור לם. הנתונים שבטבלאות אלה אינם תואמים בכל את אלה שבטבלאות הקודמות. כיוון ששם מדובר ב"משקל ריאלי" ובטבלאות 9, 10 מדובר ב"משקל טבחה" שאינו כולל את החלקים הפנימיים, את השומן וגם לא בקר חי. גם מטבלאות אלה מתבהרות די המגמות במסחר הבינלאומי בבשר. (המשך יבוא)

אוריאל לוי

▲ ענפי בעלי-חיים בגרמניה מגדילים את כושר הייצור שלהם משנה לשנה. ההכנסה הכוללת ממוצרי בעלי-חיים עלתה מ-6.5 מיליארד מארק ב-1950/51 ל-19.5 מיליארד בשנת 1964/65. אולם הרחבת הייצור היתה כרוכה גם בהגדלה ניכרת של קניית מספוא מהחוץ : ב-1950/51 הוציאו האיכרים לקניית מספוא 874 מיליון מארק וב-1964/65 הסתכמו ההוצאות למספוא מהחוץ ב-4.8 מיליארד מארק.